

שואל פרק שלשה ועשרים שבת

קנג.

מי: שהחישק (ט) בדרך נזהן כיסו לנכרי: ואם אין עמו נכרי מנוח על החמור
זהגעה לחצר החיזונה נוטל את הכלים הניטליין בשכת ושהאיין נטליין
ובשבכת מחדר החבלם והשקוין נופlein מואיליהם: גמ' מאי טעמא שרוי
שללה ובגן למיתב כיסיה לנכרי קים להו לרבען דראין אדם מעמיד עצמו
על מומו אי לא שירית להו אתי לאיתוי ד' אמות ברה"ר אמר רבא
על מציאותה ואבל מציאותה לא פשיטה כיסו תנן מהו רתימתו הוא הרין אפיילו
מציאותה והוא דקתוין כיסו אורחא דמליטה קתני קמ' ולא אמרן אלא ודלא
אתאי לדידה בכיסיה דמי איבא דאמרי בעי רבא מציאותה הכא
לידיו מהו כוון דראתא לדידה בכיסיה דמי או דילמא בין דלא טרה בה לאו
ככיסיה דמי תיקון: אין עמו נכרי: טעמא דאן עמו נכרי הא יש עמו
נכרי לנכרי יהיב להו מאי טעמא חומרו אתה מצווה על שביתתו נכרי
אי אתה מצווה על שביתתו חמור וחרש שומה וקמן צאתמור מנה לה
לחזר שומה וקמן לא יהיב להו מ"ט הני אדם האי לאו אדם יחרש
ושטמה לשטמה שטמה וקמן לשטמה איבעיא להו חזרש וקמן מאי אלבאה
דר"א לא תכני לך דעתיא ר' יצחק אמר משום ר' אליעזר תרומות הרש
לא

ולא זו עשו'ת כ' קוא. אלה סכ"ר סיהapa וממקפליים צאנחו: מיחסים נסכמה פיז'ו ד' כהמלהן נאכפדי צלי טימחמו וילכ' דאספס קה' מגנו. נטעם אספל ווּקעטן ללב לאומנויות הסקפדיין. וכןין לדרכ'

תורה או הרשות
ו. ואונר ותשענער זיך
וואונר זיך לאידער הא גאנז
לפֿרְזָה זיך זיך זיך זיך זיך
הוואונר זיך זיך זיך זיך זיך
ב. זיך זיך זיך זיך זיך זיך זיך
בדרכּ זיך זיך זיך זיך זיך זיך
ויסיגלן זיך זיך זיך זיך זיך
הוואונר זיך זיך זיך זיך זיך זיך
אל זיך זיך זיך זיך זיך זיך זיך
בשען זיך זיך זיך זיך זיך זיך זיך

פומנדיליה רמלין נן לדמורי
 נציגות מולין (מולין כף). פומנדיליה
 לויין צי' הויספין: וויניך סטמאנ
 דדר פלאיר נלמר וב כדרן נכו³
 (ט). נכו. מילר מונך כסימות מסע
 כסימונו וזה גדרן סאלן נכו זה נכו⁴
 וכוכבם סטוקה סאלן קאנו⁵: נוכה
 פימנו. דעתם עתה עליסס ממה
 שסטמאנ עליון ווילן צו: עפס
 דדריט. שלטמו לפמי מוניך נספספן:
 נלהר מפקך. סי' קיל היל צגנגל
 סי' קפפין לימי פסננס וויסלה
 נלהר בנטה: ו'כ'. זמפני צלני
 יוז ווילן קה' ייז מות⁶ (ז) ומוגה מוגה
 נטנוכס ייזו: גניזה נגניזה. נאם
 מורה. גוינס: כלום פקר בום
 קלהויה כ' ב
 בכל שע' נטהן על ואיש אל
 נקפה. לאלה ח' ט
 4 לוכן כה אדור אדרז
 לולוטש נטהן גבוי אבלט
 ואטם הערב והה אבדו
 ישוט אמתה תזקיאת מה
 צבורי שיטוט ואטם
 הבאה עירשה מה מה
 5 הנ' צד' רוח שוט לב
 האתם עזקיע האתם אבא לב
 יטערר רוח תלולין.
 יטערר מה
 ד

נסיך: (ט) שר' דוד דב
 שאהן זו נומן:
 ━━━━━━
גלוון הח"ם
 גבויה בנו שליליאו דב-
 עשה ברבורה לבני שצ-
 מפְּסָמֵם צמְמָמָה צי-
 ━━━━━━
מושך רשות'
 נתן כריסטו לונדר. היל
 טולנלו פְּסָמֵם מלְגָאנָה
 קומת: יוניל זיל

הדרין עלך שואל

מִי קָהֵטֶיךָ (ו). **נוֹם יְמוּ נַגְכָּרִי.** מִכְעָד יוֹסֵךְ וְאֵת לָןִ טָמֵן. סָלִיט עַמוּ נַגְכָּרִי דְּמַפְּלָטִים נַגְמָלוּתָה: **נַמְרָר פְּתֻולָּתָה.** בְּלָעֵת שָׁרָתְמָה לְהַלְלָן וְכֵן לְפָרָק מִקְשָׁתָה חֲמָרָנוּ: גַּדְעָן מַעֲלָן לְלִלְסָן הַקְּרִימָלָן צְבָאָה וְתָלָן יְטוּלָן מִמְּרָרֵי הַמְּלָלָס בְּלָעֵת מַחְזָקָה כְּנָן קָרְבָּלָס כְּנָן וְסָצְקָן וּפְלָלָן: **גַּמְּרָה מְלִי טָמֵן** שְׂרוּ לְאָהָן נִמְיָנָה נַגְכָּרִי. וְכֵרְיוֹן קָרְבָּלָס מִתְּמַכְּרֵחַ חַיִם עַלְלָה וְלֹא בְּלָעֵת שְׁלָמָה כְּרִים לְבָהָר קָדָס. וְאֵת בְּמִינֵּי שְׁמַיִם כְּמַמְתָּאָה לְהַלְלָן

